

Predkladacia správa

I.

Dohoda medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o extradícii, podpísaná 25. júna 2003, predpokladá v článku 3 ods. 2 písm. a) uzatvorenie dvojstranného právneho nástroja (angl. „instrument“) medzi členskými štátmi Európskej únie a USA o uplatňovaní medzi nimi platnej dvojstrannej zmluvy o vydávaní za podmienok uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) až písm. k) citovanej dohody. Slovenská republika má s USA uzatvorenú dvojstrannú zmluvu o vzájomnom vydávaní zločincov z roku 1925 a dodatkovú zmluvu z roku 1935.

Dňa 14. apríla 2005 sa na pôde Rady Európskej únie v Bruseli uskutočnilo prvé kolo expertných rokovaní medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými. V tomto čase Spojené štáty americké rokovali aj s ostatnými členskými štátmi Európskej únie. Cieľom týchto rokovaní zo slovenskej strany bolo dojednanie konsolidovaného komplexného textu zmluvného dokumentu o extradícii. Na týchto rokovaníach slovenská delegácia postupovala podľa Smernice na expertné rokovania o návrhu na uzavretie právnych nástrojov medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými podľa čl. 3 ods. 2 Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o extradícii a čl. 3 ods. 3 Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o vzájomnej právnej pomoci z 5. apríla 2005 (ďalej len „smernica“). Táto smernica bola vypracovaná v spolupráci s dotknutými rezortmi - Ministerstvo zahraničných vecí SR, Ministerstvo vnútra SR, Generálna prokuratúra SR a Najvyšší súd SR.

Slovenská delegácia v rámci prvého kola rokovaní v súlade so smernicou oboznámila americkú stranu so svojím stanoviskom k vopred predloženému americkému návrhu Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými o extradícii. V rámci rokovaní bola slovenská delegácia požiadaná o predloženie alternatív, resp. podmienok, na ktorých základe by prichádzalo do úvahy vydávanie vlastných štátnych občanov. Iba v kladnom prípade boli Spojené štáty americké pripravené rokovať o komplexnej extradičnej zmluve.

V rámci prípravy druhého kola expertných rokovaní si vzájomne slovenská a americká strana vymenili písomné stanoviská a návrhy textov ustanovení umožňujúcich vydávanie vlastných štátnych občanov. Keďže prezentované stanoviská a podmienky vydávania vlastných občanov zostali principiálne rozdielne a vzájomne neprijateľné, otázka vydávania vlastných občanov bola riešená a uzatvorená na pracovnom rokovaní štátnej tajomníčky Ministerstva spravodlivosti SR a veľvyslanca USA v Bratislave dňa 12. októbra 2005. Obidve strany v tejto otázke zotrvali na svojich stanoviskách a dohodli, že pripravovaný zmluvný dokument nebude upravovať vydávanie vlastných občanov a že bude dojednaný tzv. obmedzený, nie komplexný zmluvný dokument o extradícii.

Druhé, záverečné kolo expertných rokovaní sa uskutočnilo na návrh americkej strany v Bratislave v dňoch 17. a 18. októbra 2005. Slovenskú delegáciu tvorili zástupcovia Ministerstva spravodlivosti SR, Ministerstva zahraničných vecí SR a Generálnej prokuratúry SR. Výsledkom rokovaní bolo dojednanie návrhu textu Právneho nástroja o extradícii medzi Spojenými štátmi americkými a Slovenskou republikou podľa čl. 3 ods. 2 Dohody medzi Spojenými štátmi americkými a Európskou úniou o extradícii, podpísanej 25. júna 2003.

II.

Dojednaný nárh textu právneho nástroja vychádza z Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o extradícii (Washington, D.C., 25. 6. 2003), z platnej dvojstrannej Zmluvy medzi Republikou Československou a Spojenými štátmi americkými o vzájomnom vydávaní zločincov (Praha, 2. 7. 1925) a Dodatkovvej zmluvy medzi Republikou Československou a Spojenými štátmi americkými o vzájomnom vydávaní zločincov (Washington, 29. 4. 1935). Navrhovaný zmluvný dokument sa člení na dve časti. Prvá, všeobecná časť upravuje vzťah navrhovaného právneho nástroja k Dohode medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o extradícii z 25. 6. 2003 a k platnej dvojstrannej zmluve z 2. 7. 1925 a jej dodatkovvej zmluve z 29. 4. 1935 a obsahuje základné zásady aplikácie tohto zmluvného dokumentu. Druhú, osobitnú časť tvorí príloha, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou právneho nástroja. Upravuje nasledovné základné otázky, resp. postup pri vydávaní:

- rozsah extradičných trestných činov,
- nevydávanie vlastných občanov,
- uplatnenie výhrady pri extradícii osoby za trestný čin, pri ktorom možno uložiť trest smrti,
- spôsob doručovania žiadostí o vydanie a sprievodných dokladov diplomatickou cestou,
- alternatívny spôsob doručovania žiadostí o predbežnú väzbu,
- dočasné odovzdávanie osôb, proti ktorým sa vedie konanie, alebo ktoré vykonávajú trest odňatia slobody v dožiadanom štáte,
- použitie zjednodušeného vydávacieho konania,
- prevoz osôb vo väzbe.

Text jednotlivých ustanovení právneho nástroja a jeho prílohy – Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými o vzájomnom vydávaní páchatel'ov trestných činov, sú plne v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

III.

Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 3 zo dňa 18. januára 2006 vyslovila súhlas s uzavretím právneho nástroja a odporučila prezidentovi Slovenskej republiky splnomocniť podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti na podpis právneho nástroja s výhradou ratifikácie.

Dňa 6. februára 2006 podpísal podpredseda vlády a minister spravodlivosti Slovenskej republiky Daniel Lipšic v mene Slovenskej republiky a veľvyslanec Spojených štátov amerických v Bratislave J. E. Rodolphe Maeker Vallee v mene Spojených štátov amerických uvedený právny nástroj.

Cit. uznesením vláda súčasne poverila predsedu vlády predložiť právny nástroj po jeho podpise Národnej rade Slovenskej republiky na vyslovenie súhlasu.

Podľa Čl. 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá pred ratifikáciou prezidentom Slovenskej republiky vyžaduje súhlas Národnej rady Slovenskej republiky.